

κοιτάζουνε γῆ δὲ μὲ κοιτάζουνε (ὡς τῶνε διόξῃ = ὅπως θὰ τοὺς φανῇ καλύτερον) Κρήτ. (Ραμν.) *Τσι καλοπιάνει τσι γέρονς, γιὰ νὰ τῶνε φάῃ τὸ γεροδομοίρι* Κρήτ. (Χαν.) *Δε γράτ'σα γιουντουμοίρ' κι τῶρα τοῦ χτυπάου τοῦ κιφάλι μ' (ἔχω πικρὰ μετανοήσει) Εὐβ. (Αἰδηψ.)* 2) Μέρος τῶν εἰσοδημάτων ἐκ κτημάτων τὰ ὅποια παρεχωρήθησαν ἀπὸ τοὺς γέροντας γονεῖς εἰς τὰ ἐνηλικιωθέντα τέκνα τῶν. Τὰ εἰσοδήματα ταῦτα λαμβάνουν οἱ γονεῖς οὗτοι μέχρι τοῦ θανάτου τῶν πρὸς συντήρησίν των ἄνδρ. (Κόρθ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 3) Τὸ ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν γερόντων γονέων μερίδιον, τὸ ὅποιον ἀφίνουν οὗτοι μετὰ θάνατον εἰς ἐκεῖνο ἐκ τῶν τέκνων τῶν ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐγγόνων τῶν τὸ ὅποιον τοὺς περιποιεῖται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς των Θέρ. Κάρπ. Κύθν. Κῶς (Καρδάμ.) Σάμ. Χίος (Πισπιλ. Φυτ. κ.ά.): *"Ἡρηκέν δὴς ὁ πάπ-πος τῆς γερονδομοίριν δὲ σπῖτιν Καρδάμ. Τὸ γεροδομοίριν μου 'ὰ δώκω το δοῦ Γιάννη μου, βοῦ 'ὰ γεροκομήσῃ με Φυτ. "Οποῖους μὲ ξισκατίσ', αὐτὸς θὰ πάρ' κι τὰ γιουντουμοίρια Σάμ. Τὸν ἔχου 'ς τὰ δυὸ στινὰ τοῦ βατέρρα μ' νὰ μ' γράφ' κι μένα ἕνα κουμμάτ' γιουντουμοίρ' (τὸν ἔχου 'ς τὰ δυὸ στινὰ = τοῦ ἐξασκῶ ψυχολογικὴν πίεσιν) αὐτόθ. 4) Ἡ ἐξ ἐθίμου ὑποχρέωσις τῶν τέκνων νὰ χορηγοῦν τὰ πρὸς συντήρησιν εἰς τοὺς γέροντας γονεῖς των Μήλ.*

γεροντομόναχος ὁ, ἀμάρτ. γεροδομόναχος Ἴος Κίμωλ. Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μοναχός.

1) Γεροντολεύτερος, ὁ βλ. Ἴος 2) Ὁ ἱερομόναχος Κίμωλ.: *"Ἡπῆαινε κ' ἤφελ-λε ὁ γεροδομόναχος.*

γεροντομούλαρο τό, ἐνιαχ. γεροδομούλαρο Ἴος Κρήτ. (Ἀγιος Γεώργ. κ.ά.) Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μουλάρι. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου καὶ τὴν τροπὴν τοῦ τελικοῦ εἰς ο βλ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 171.

Ἡμίονος μεγάλης ἡλικίας, γηραλέος ἐνθ' ἄν.: *"Εἰδιμή τὸ γεροδομούλαρό του 'ς τὸ παζάρι, ἀλλὰ δὲ δὲ πούλησε Κίτ. Μάν. Γεροδομούλαρό 'ναι καὶ γιὰ κεινὰ δὲ σαλεύγει Ἀγιος Γεώργ.*

γεροντόμουλος ὁ, ἀμάρτ. ἔροδομούλος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἔροδομούλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μουῖλος.

Γεροντομούλαρο, ὁ βλ.: *"Εροδομούλος εἶναι, μὰ σὰ δονὲ βεργίλης, πάει (βεργίλης = κυπᾶς μὲ βέργαν). Ἐπούλησε δὰ ζουλοπρόβατά του κ' ἤπηρε μὴ ἔροδομούλα, ποῦ 'ν' ἀπάνου ἀπὸ δεκοχτὼ χρονῶ (ζουλοπρόβατα = αἰγοπρόβατα) || Παροιμ. Ἀλλὰ 'ν' τὰ μάθια τοῦ λαοῦ κι ἄλλα 'ν' τζῆ κουκουμάβλας | κι ἄλλα 'ν' τοῦ ἔροδομούλου κι ἄλλα τση ἀελάδας (λαοῦ = λαγοῦ, κουκουμάβλας = γλαυκός· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιδεκτικῶν συγκρίσεως προσώπων). Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλὰ.*

γεροντομούνα ἡ, Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Παιδεμ. κ.ά.) γεροδομούνα Κεφαλλ. γεροντομούν-να Εὐβ. (Κουρ.) γιουντουμούνα Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μουνί.

Σκωπτικῶς ἡ γεροντοκόρη ἐνθ' ἄν.: *Κεῖν' ἡ γιουντουμούνα τ' Λόλου πῆγι κ' ἐκλιπὶ τὰ ριβίθια τ' Θανάσ' (τ' Λόλου = τοῦ Θεοδώρου) Μύτικ.*

γεροντομουνιάζω ἀμάρτ. γεροδομουνιάζω Πελοπ. (Μάν.) γεροντομουνιάζ-ζου Εὐβ. (Κουρ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεροντομούνα.

Ἐπὶ γυναικῶν σκωπτικῶς, παραμένω ἄγαμος μέχρι προβεβηκυίας ἡλικίας ἐνθ' ἄν.: *"Αφησε τίς κόρες του κ' ἔγεροδομούνιασαν Μάν.*

γεροντομούνουχο τό, Πελοπ. (Ἀναβρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μουνούχι.

Ὁ εὐνουχισθεὶς εἰς μεγάλην ἡλικίαν κριὸς ἢ τράγος.

γεροντομπάζω ἀμάρτ. γεροδοβάζω Κεφαλλ. Λευκ. Μετοχ. γεροντομπασμένος σύνθηθ. γεροδοβασμένος Κεφαλλ. Κύθηρ. Λευκ. Πελοπ. (Νεάπ.) γιουντουμπασμένους βόρ. ιδιώμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. μπάζω.

1) Γηράσκω προῶρως Λευκ.: *"Εγεροδόβασε ἀπ' τὰ βάσανα 2) Μετοχ. ἄτομον ἔχον ἐμφάνισιν γέροντος ἀνεξαρτήτως ἡλικίας λόγῳ ἀσθενειῶν ἢ κακῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως σύνθηθ.: Ἀπὸ τῆ μιὰ βάδα ἢ φτώχεια, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἢ ἀρρώστια του, ἔγινε γεροδοβασμένος Πελοπ. (Νεάπ.) Εἶνι ἄπλιρον προᾶμα τοῦ γιουντουμπασμένου (ἄπλιρον = ἀδύνατο) Στερελλ. (Μύτικ.) Σαράδα χρονῶνε κ' εἶναι γεροδοβασμένος Λευκ. Αὐτὸν θὰ πάρ'ς τοῦ γιουντουμπασμένου; Εὐβ. (Στρόπον.) Εἶδες τὴν τὴν κοκορόμυαλη, τὴ γεροντομπασμένη ποῦ μοῦ θέλει κι αὐτὴ στολίδι; Ν. Ἐστ. 22 (1937), 1650. Συνών. γεροντιάρης 2. Πβ. γεροντίλος 2. β) Ὁ εὐρισκόμενος εἰς προβεβηκυίαν ἡλικίαν, μὲ σαφῆ γεροντικὴν ἐμφάνισιν Κεφαλλ. — Γ.Ξενόπ., Κόσμος, 158: *"Οπως καὶ νὰ πῆς, ὁ Γιάννης εἶναι πλιὸ γεροδοβασμένος ἀπὸ τὴν ἀδερφή του Κεφαλλ. Σε τί ἄλλο, διάβολε, χρησιμεύει ὁ νέος γραμματικὸς ἐνὸς γεροντομπασμένου ἐμπόρου; Γ.Ξενόπ., ἐνθ' ἄν. γ) Ὁ μικρὸς κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ ὥριμος τὴν σκέψιν Ἀθῆν.: Τὸν ἄκουσες κᾶτι μυαλωμένες κουβέντες ποῦ λέει; Γεροντομπασμένος σοῦ λέω!**

γεροντομπουκούνα ἡ, ἀμάρτ. γεροδοβουκούνα Πάρ. γεροδομουκούνα Πάρ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μπουκούνα.

Εἶδος σύκου μελανοῦ, ποῦ ὠριμάζει κατὰ μῆνα Ἰούνιον. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀραπομπουκούνα 1.

γεροντονιός ὁ, Σίφν.—Λεξ. Αἰν. γεροδονιός Νάξ. (Τσι-καλαρ.) ἔροδονιός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντονιά ἡ, Λεξ. Βλαστ. γεροδονιά ἄνδρ. Μύκ. ἔροδονιά Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. νιός, διὰ τὸ ὅποιον βλ. νέος.

1) Ἀτομον μεγάλης ἡλικίας ἄγαμον ἄνδρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Τσικαλαρ.) Σίφν.—Λεξ. Βλαστ.: *"Εροδονιός εἶν' g' εὐτός ὁ καμένος κι οὔτε γνοιάζεται γιὰ παδρειά Ἀπύρανθ. Ἐὼ δὰ τῶρα πιά 'ς τὴ σειρὰ τῶ νιῶ θὰ πιάνωμαι; Ἐὼ εἶμαι πλιά ἔροδονιά αὐτόθ. Ἐπόμεινε λοιπὸ κ' ἐπέρασεν ἡ ὥρα dζη κ' ἦτονε πλιά ἔροδονιά αὐτόθ. Πβ. γεροντοκοπελιά, γεροντοκοπελούδα 2) Ἀτομον μεγάλης ἡλικίας νεάζον Σίφν. 3) Ἀτομον νεαρᾶς ἡλικίας μὲ γεροντικὴν ἐμφάνισιν Λεξ. Αἰν.*

γεροντοξεχνῶ Σίφν. Σκυρ. Χίος κ.ά.—Λεξ. Δημητρ. γεροδοξεχνῶ Θέρ. (Οἶα κ.ά.) Κρήτ. (Ἀγιος Γεώργ. Μόδ. Νεάπ. Πεδιάδ. Ραμν. κ.ά.) ἔροδοξεχνῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεροντοξεχνᾶω Αἰγιν. Χίος γεροντοξεχνᾶου Εὐβ. (Κουρ.) Πελοπ. (Μεσσην.) γεροντοξεχνᾶω Εὐβ. (Κάρυστ.) Ρόδ.

